

ffjellige Jernbaneanlæg paa Sjælland" er nu omdelt. Som ærede Medlemmer ville se, omfatter Betænkningen tillige et til Rigsdagen indgivet Andragende fra Hørsholms Distrikts økonomiske Selskab. Da der efter Forretningsordenen kan stilles Forslag angaaende et saadant Andragende, og Udvalget i dette Tilfælde ikke har gjort nogen særlig Indstilling derom, skal jeg indkalde Vædringsforslag, som ærede Medlemmer muligen maatte ville stille til dette Andragende, til i Morgen Middag Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om forskjellige Jernbaneanlæg paa Lolland og Falster m. v." (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2261 ff.)

G. Petersen: Dette Forslag omhandler jo hovedsagelig en fast Bro imellem Lolland og Falster. I de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, henvises der til det ifjor nedsatte Udvalg og det Resultat, hvortil dette Udvalg kom, og jeg skal derfor tillade mig nærmere at oplyse, hvorledes Udvalget eller i det Mindste dets Flertal den Gang opfattede Sagen. Som det vil være i det ærede Things Erindring, blev der den Gang givet Koncessionshaverne en Ret til enten at bygge en selvstændig Bro over Guldborgsund eller at tilveiebringe en Forbindelse ved den nuværende Christian den 9des Bro, saaledes at Banen kunde føres derover. Udvalget maatte antage, at det fra Begyndelsen af har været Formaalet ad de Lolland-falsterste Baner at søge en Forbindelse med Ulandet, men denne Plan maatte paa Grund af Naturforholdene og indtræffende Omstændigheder anses som opgiven. Under den Forudsætning, at de Lolland-falsterste Baner altsaa bleve indskrænkede til at omfatte den lokale Trafik, fandt Udvalget ikke, at der kunde være Noget i Veien for, at Forbindelsen mellem Banerne paa Lolland og Falster, istædfor at ske ved en selvstændig Bro, kunde iværksættes ad Christian den 9des Bro; men hvis den Trafik, som man havde tænkt sig, skulde blive mere vidtgaende, maatte Udvalget anse det for rigtigt, at der blev bygget en selvstændig Bro, idet det Mødsatte ellers vilde være generende i flere Henseender. Udvalget stillede derfor et Forslag om, at Rentegarantien skulde udvides til den Different, som maatte antages at fremkomme mellem Udgifterne til en selvstændig Bro og til de Arbejder, som vilde udføres til

en Forbedring af Christian den 9des Bro. Omkostningerne til en selvstændig Bro vare anslaaede til 200,000 Rd., hvorimod de Forbedringer, som udfordredes for at kunne benytte den nuværende Bro, vare anslaaede til 80,000 Rd. Udvalget foreslog altsaa, at man skulde udvide Rentegarantien til denne Different, disse 120,000 Rd., dog under den bestemte Forudsætning, at man derved muliggjorde en Forbindelse med Ulandet, hvilket man jo ogsaa fra først af havde tænkt paa ved Anlægget af de Lolland-falsterste Baner, og det saaledes, at man maatte opgive Forbindelsen over Lolland og i Stedet derfor bygge en Bane fra Nykjøbing til Gjedserodde med en Dampfærgeforsbindelse fra det sidstnævnte Sted til et Punkt paa den tydske Nordkyst. Udvalget anbefalede altsaa en saadan Forhøielse af Rentegarantien under den bestemte Forudsætning, at de Lolland-falsterste Baner ikke mere kunde betragtes alene som lokale, men som et Forbindelsesled med Ulandet, idet der derved kom en større og forøget Trafik tilstede. Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der ikke aldeles bestemt blev gjort Tilbud om en større Garanti for 120,000 Rd. eller nu 240,000 Kr. til det engang bevilgede Beløb, men at det kun var under den bestemte Forudsætning, dels at den engang stillede Garanti muligen kunde stige, saaledes som det var foreslaaet, og dels, at Broen maatte ikke kostede saa meget, hvorefter man da selvfølgelig maatte indskrænke Garantien. Naar der nu her under § 2 findes en Opfordring til at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til, hvis de nuværende Koncessionshavere af Banen fra Nykjøbing til Gjedserodde ikke — som man havde tænkt sig — skulde kunne fuldføre Foretagendet, da at kunne overdrage dette til den nuværende Eier af Lolland-Falsterbanen imod, at der stilledes en atter forstøret Garanti, da har dette Spørgsmaal ikke været til Forhandling eller Overveielse af Udvalget ifjor. Man var den Gang kommen til den Bro — og man havde i den Henseende Grunde at støtte sig til —, at man muligen fra andre Sider vilde kunne faae bygget en saadan Bane fra Nykjøbing til Gjedserodde uden at behøve at udvide Statsgarantien, og selv om de nuværende Koncessionshavere ikke til den 1ste Juli 1875 — saa vidt jeg erindrer — have godtgjort, at de kunne bygge Banen, ser jeg dog ikke derfor nogen bestemt Grund til, at man skulde indvilge i, at Cieren af Lolland-Falsterbanen strax skulde faae denne Garanti. Jeg tror, at der med Hensyn til denne Bane vil kunne findes andre Selskaber eller andre Entrepreneurer, som ikke vilde gjøre Forbring